LITEKO Lietuvos teismų informacinė sistema

Vieša sprendimų paieška

Greita paieška Detali paieška Pagalba

**Pavadinimas:** [2019-09-17][nuasmenintas sprendimas byloje][2T-64-381-2019].docx
**Bylos nr.:** 2T-64-381/2019
**Bylos rūšis:** civilinė byla
**Teismas:** Lietuvos apeliacinis teismas
**Raktiniai žodžiai:**
**Teisiniai terminai:**
**Šalys:**

| Vardas/Pavardė/Pavadinimas | Kodas | Byloje kaip |
|---|---|---|
| AB "Rusijos eksporto kreditų ir investicijų draudimo agentūra" | | pareiškėjas |
| "LIVILA" | | suinteresuotas asmuo |

**Kategorijos:**

13.5.3. Bylos dėl užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo

13.5. Bylos, kuriose spręsta dėl užsienio valstybių teismų (arbitražų) sprendimų pripažinimo ir vykdymo

13. BYLOS SU TARPTAUTINIU ELEMENTU

?

Civilinė byla Nr. 2T-64-381/2019
Teismo proceso Nr. 2-60-3-00052-2019-0
Procesinio sprendimo kategorija 3.6.6
(S)

# LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

## N U T A R T I S
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. rugsėjo 17 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Aldonos Tilindienės ir Jūratės Varanauskaitės,

teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo **pareiškėjos akcinės bendrovės „Rusijos eksporto kreditų ir investicijų draudimo agentūra“** prašymą pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Rusijos Federacijos prekybos ir pramonės rūmų Tarptautinio komercinio arbitražo teismo 2018 m. liepos 31 d. sprendimą byloje Nr. M-199/2017, suinteresuotas asmuo – uždaroji akcinė bendrovė „Livila“.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

1. Rusijos Federacijos prekybos ir pramonės rūmų Tarptautinis komercinis arbitražo teismas (toliau – Arbitražo teismas) 2018 m. liepos 31 d. sprendimu byloje Nr. M-199/2017 patvirtino pareiškėjos akcinės bendrovės „Rusijos eksporto kreditų ir investicijų draudimo agentūra“ (toliau – AB „Exiar“) ir suinteresuoto asmens uždarosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „Livila“ 2018 m. liepos 10 d. taikos susitarimą, kuriuo UAB „Livila“ pripažino 150 000 Eur ieškinio reikalavimus ir nurodytą sumą bei 651 577,85 rublius išlaidų, susijusių su ieškinio pateikimu, įsipareigojo sumokėti taikos sutartyje nustatyta tvarka AB „Exiar“, o AB „Exiar“ atsisakė visų kitų ieškinio reikalavimų.

2. AB „Exiar“ kreipėsi į Lietuvos apeliacinį teismą su prašymu pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje minėtą Arbitražo teismo 2018 m. liepos 31 d. sprendimą ir išduoti vykdomąjį raštą Arbitražo teismo sprendimui priverstinai vykdyti. Pareiškėja nurodė, kad, atsižvelgiant į draudimo išmokos sumokėjimą, AB „Exiar“ perėjo teisė reikalauti iš UAB „Livila“ grąžinti įsiskolinimą pagal 2014 m. spalio 22 d. eksporto sutartį Nr. 40017998. Arbitražo ginčo nagrinėjimo metu, šalys pasirašė taikos sutarimą, kurį patvirtino Arbitražo teismas. Pagal taikos susitarimą UAB „Livila“ įsipareigojo sumokėti pareiškėjai 150 000 Eur skolą ir atlyginti
651 577,85 rublių išlaidas, tačiau suinteresuotas asmuo jokių mokėjų neatliko.

3. Suinteresuotas asmuo UAB „Livila“ su pareiškėjos prašymu nesutiko, prašė nepripažinti ir neleisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Arbitražo teismo 2018 m. liepos 31 d. sprendimo byloje Nr. M-199/2017. UAB „Livila“ nuomone, šiuo atveju yra daug abejonių dėl reikalavimų objektyvumo, be to, byla sudėtinga, todėl turėtų būti nagrinėjama žodinio proceso tvarka.

4. UAB „Livila“ nurodė, kad nuo 2003 m. ji platino ribotos atsakomybės bendrovės (toliau – RAB) „Rostselmash“ tiekiamus javų nuėmimo kombainus, atliko minėtos technikos garantinį aptarnavimą, užsėmė pardavimų skatinimu Lietuvoje ir rinkodara. UAB „Livila“ faktiškai buvo vienintelis RAB „Rostselmash“ produkcijos distributorius, kurio pastangomis ir dėka Lietuvoje buvo pasiekti geri RAB „Rostselmash“ kombainų pardavimų rezultatai. 2014 m. spalio 22 d. tarp UAB „Livila“ ir RAB „Rostselmash“ buvo sudaryta sutartis dėl kombainų distribucijos, garantinio aptarnavimo, reklamos, tačiau RAB „Rostselmash“ gamykla be jokio pagrindo nutraukė technikos tiekimą 2015–2016 m. ir vietoj 100 vnt. kombainų per metus pasiūlė tik
1 vnt. Be to, po daugiau kaip 10 metų bendradarbiavimo RAB „Rostelmash“ distributoriumi paskyrė UAB „Agrokoncerno technika“. UAB „Livila“ teigimu, dėl tokios nesąžiningos verslo praktikos ji patyrė 793 219 Eur nuostolių, todėl atsisakė sumokėti RAB „Rostselmash“
268 993,36 Eur sumą už pagal 2014 m. spalio 22 d. sutartį patiektas prekes. RAB „Rostselmash“ dėl įsiskolinimo priteisimo kreipėsi į Arbitražo teismą, be to, kadangi buvo sudariusi eksporto kreditų kompleksinio draudimo sutartį su AB „Exiar“, kreipėsi ir į minėtą bendrovę dėl draudimo išmokos išmokėjimo. Reikalavimo teisei perėjus draudimo agentūrai AB „Exiar“, vyko derybos, kurių metu buvo pateikta taikos sutartis, kurią UAB „Livila“ pasirašė, siekdama susitaikyti su RAB „Rostselmash“, atnaujinti bendradarbiavimą dėl technikos tiekimo bei atgauti 793 219 Eur nuostolius, tačiau taikos sutartis poveikio nepadarė. UAB „Livila“ nuomone, draudikas AB „Exiar“ galėjo suteikti draudėjui RAB „Rostselmash“ draudimo apsaugą tik nuo atsitiktinės rizikos, o ne nuo įprastų nemokėjimų, kilusių iš civilinių santykių pagal pirkimo–pardavimo sutartį. Kadangi įsiskolinimas susidarė dėl UAB „Livila“ tyčinių veiksmų, kurie nelaikytini draudiminiu įvykiu, todėl sumos, kurias draudimo bendrovė AB „Exiar“ išmokėjo RAB „Rostelmash“ negali tapti UAB „Livila“ prievole. Suinteresuoto asmens nuomone, reikalavimas mokėti tokias sumas yra viešosios tvarkos pažeidimas, todėl Arbitražo teismo sprendimas yra nepripažintinas ir negali būti vykdomas Lietuvos Respublikoje. Be to, UAB „Livila“ pažymėjo, kad į bylą pateikti Arbitražo teismo sprendimo bei kitų dokumentų vertimai į lietuvių kalbą nepasirašyti vertėjo, nepateikta vertėjo licencija, todėl jie negalėjo būti priimti.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

5. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) $811^{1}$ straipsnio 1 dalį prašymus dėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo nagrinėja Lietuvos apeliacinio teismo trijų teisėjų kolegija rašytinio proceso tvarka. Teisėjų kolegija, įvertinusi suinteresuoto asmens prašymo bylą nagrinėti žodinio proceso tvarka argumentus, šalių pateiktus procesinius dokumentus, nenustatė aplinkybių, kurios sudarytų pagrindą nukrypti nuo bendrosios taisyklės ir šią bylą nagrinėti ne rašytinio, o žodinio proceso tvarka.

6. Byloje nustatyta, kad AB „Exiar“ kreipėsi į Arbitražo teismą su ieškiniu, prašydama išieškoti iš UAB „Livila“ 184 298,62 Eur skolą, kurią sudaro draudimo bendrovės AB „Exiar“ draudėjai RAB „Rostselmash“ išmokėta draudimo išmoka UAB „Livila“ neapmokėjus įsiskolinimo pagal 2014 m. spalio 22 d. sutartį. AB „Exiar“ taip pat prašė priteisti iš UAB „Livila“ 6 450,45 Eur delspinigių už laikotarpį nuo draudimo išmokos išmokėjimo dienos iki ieškinio pateikimo dienos, 1 093 846,62 rublių išlaidas, kurias AB „Exiar“ išmokėjo RAB „Rostselmash“ naudai arbitražo mokesčiui sumokėti, 53 561,61 rublių išlaidas, kurias AB „Exiar“ išmokėjo RAB „Rostselmash“ registracijos mokesčiui sumokėti, bei 58 455,70 rublių arbitražo mokestį. Iš pradžių UAB „Livila“ su AB „Exiar“ ieškinio reikalavimais nesutiko, tačiau vėliau Arbitražo teismui buvo pateikta 2018 m. liepos 10 d. taikos sutartis, sudaryta tarp AB „Exiar“ ir UAB „Livila“, kuria UAB „Livila“ pripažino 150 000 Eur ieškinio reikalavimus ir nurodytą sumą bei
651 577,85 rublius išlaidų, susijusių su ieškinio pateikimu, įsipareigojo sumokėti taikos sutartyje nustatyta tvarka AB „Exiar“, o AB „Exiar“ atsisakė visų kitų ieškinio reikalavimų.

7. Užsienio arbitražo sprendimo pripažinimas yra teisinės galios šiam sprendimui suteikimas Lietuvos Respublikoje, jo prilyginimas nacionalinio teismo ar arbitražo sprendimui. Tik pripažintas užsienio arbitražo sprendimas sukelia teisinius padarinius Lietuvos Respublikoje, įgyja *res judicata* (įsiteisėjęs teismo sprendimas) galią ir gali būti vykdomas (CPK 809 straipsnio 1 dalis, Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo (toliau – KAĮ) 51 straipsnio 4 dalis). Lietuvos Respublikoje užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo sąlygas nustato 1958 m. Niujorko konvencija dėl užsienio teismų ir arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo (toliau – Niujorko konvencija) (CPK 810 straipsnio 6 dalis, KAĮ 51 straipsnio 1 dalis).

8. Tiek pagal galiojančias CPK ir KAĮ nuostatas, tiek pagal suformuotą Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, teismui, sprendžiančiam užsienio arbitražo sprendimo pripažinimo ir leidimo tokį sprendimą vykdyti klausimus, suteiktos aiškiai apibrėžtos arbitražo teismo sprendimo tikrinimo galios. Pirma, Niujorko konvencijos V straipsnyje numatytas baigtinis galimų arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindų sąrašas, todėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir leidimo vykdyti procedūra reiškia Niujorko konvencijos V straipsnyje įtvirtintų pagrindų buvimo ar nebuvimo patikrinimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2002 m. sausio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-145/2002; 2011 m. liepos 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-323/2011). Antra, net ir vertinant arbitražo teismo sprendimą remiantis Niujorko konvencijos V straipsnyje išvardytais pagrindais, teismo atliekamas vertinimas jokiais atvejais negali būti toks išsamus, kad prilygtų arbitražo teismo sprendimo ar kai kurių jame nagrinėtų klausimų peržiūrėjimui iš esmės. Taigi teismas, nagrinėjantis arbitražo teismo sprendimo pripažinimo ir leidimo vykdyti klausimą, neturi teisės nagrinėti bylą iš esmės, aiškintis, ar arbitrai teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes, ar teisingai ištyrė bei įvertino įrodymus, ar tinkamai taikė teisės normas ir pan.

9. Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinti arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindai, kurie yra taikomi tik tada, kai to reikalauja arbitražo šalis, prieš kurią yra priimtas prašomas pripažinti ir leisti vykdyti užsienio valstybės arbitražo teismo sprendimas. Todėl būtent šiai šaliai tenka pareiga įrodyti aplinkybes, sudarančias užsienio valstybės arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindą. Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalis nustato, kad užsienio valstybėje priimtą arbitražo teismo sprendimą pripažinti ar leisti vykdyti gali būti atsisakyta, kai prašo ta pusė, prieš kurią jis nukreiptas, tik tada, jei ši pusė pateikia tos vietos, kur prašoma pripažinti ir vykdyti, kompetentingoms valdžios institucijoms įrodymą, kad: a) II straipsnyje nurodyto susitarimo pusės pagal joms taikomą įstatymą buvo kuriuo nors mastu neveiksnios arba šis susitarimas negalioja pagal įstatymą, kuriam pusės tą susitarimą subordinavo, o nesant tokio nurodymo – pagal tos šalies, kur buvo padarytas sprendimas, įstatymą, arba b) pusei, prieš kurią padarytas sprendimas, nebuvo reikiamai pranešta apie arbitro paskyrimą ar apie arbitražo nagrinėjimą arba dėl kitų priežasčių ši pusė negalėjo pateikti savo pasiaiškinimų, arba c) nurodytasis sprendimas buvo padarytas dėl ginčo, kurio nenumato arbitražinis susitarimas arba neapima arbitražinio susitarimo ar arbitražinės išlygos sutartyje sąlygos, arba tame sprendime yra nuostatų tokiais klausimais, kurių neapima arbitražinis susitarimas ar arbitražinė išlyga sutartyje; tačiau jeigu nuostatai tais klausimais, kuriuos apima arbitražinis susitarimas ar išlyga, gali būti atskirti nuo tų, kurių neapima šis susitarimas ar išlyga, tai ta arbitražo sprendimo dalis, kurioje yra nuostatai arbitražinio susitarimo ar arbitražinės išlygos sutartyje apimamais klausimais, gali būti pripažįstama ir vykdoma, arba d) arbitražo institucijos sudėtis ar arbitražo procesas neatitiko pusių susitarimo arba, nesant tokio susitarimo, neatitiko tos šalies, kurioje vyko arbitražas, įstatymų, arba e) sprendimas pusėms dar nebuvo galutinis arba jo vykdymą panaikino ar sustabdė tos šalies, kurioje jis buvo padarytas, arba tos šalies, kurios įstatymai taikomi, kompetentinga valdžios institucija.

10. Nagrinėjamu atveju UAB „Livila“ nė vienu iš Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindų savo atsiliepimo negrindžia, todėl teisėjų kolegija minėtų pagrindų neanalizuoja, dėl jų nepasisako ir tikrina tik tai, ar neegzistuoja Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalyje įtvirtinti užsienio valstybės arbitražo sprendimo nepripažinimo pagrindai, dėl kurių buvimo teismas turi spręsti *ex officio* (pagal pareigas), t. y. kiekvienu atveju, nepriklausomai, ar šalis, prieš kurią nukreiptas užsienio valstybės arbitražo sprendimas, jais remiasi (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2002 m. sausio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-145/2002; 2002 m. sausio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-146/2002; 2011 m. liepos 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-323/2011). Pažymėtina, kad suinteresuotas asmuo šiuo atveju remiasi Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b punktu, nurodydamas, kad Arbitražo teismo sprendimas prieštarauja viešajai tvarkai.

11. Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies a) punkte nurodyta, kad arbitražo teismo sprendimą pripažinti ir vykdyti gali būti atsisakoma, kai ginčo objektas pagal šalies, kurioje prašoma pripažinti ir vykdyti arbitražo teismo sprendimą, įstatymus negali būti arbitražo dalykas. Lietuvos apeliacinis teismas šioje byloje tokių aplinkybių nenustatė ir šio atsisakymo pripažinti arbitražo teismo sprendimą pagrindo buvimas nėra keliamas byloje. Arbitražo byloje ginčas buvo kilęs dėl draudiko AB „Exiar“ teisės reikalauti išmokėtų piniginių sumų susigrąžinimo iš atsakingo už padarytą žalą asmens – UAB „Livila“. Taigi ginčas arbitražo byloje kilęs tarp privačių juridinių asmenų, ginčas nepatenka į KAĮ 12 straipsnio 2

dalyje nurodytų nearbitruotinų ginčų kategorijų sąrašą, todėl teismui nekyla abejonių dėl tokio ginčo arbitruotinumo.

12. Vadovaujantis Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b) punktu užsienio arbitražo sprendimą gali būti atsisakoma pripažinti ir leisti vykdyti tuo atveju, kai to sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarauja šios šalies viešajai tvarkai. UAB „Livila“ argumentuodama šio pagrindo buvimą nurodo, kad AB „Exiar“ neturi teisės reikalauti iš jos sumų, sumokėtų kaip draudimo išmoka RAB „Rostselmash“, kadangi nebuvo įvykęs draudiminis įvykis. Dėl nurodytos priežasties, UAB „Livila“ nuomone, Arbitražo teismo sprendimas, kuriuo patvirtinta taikos sutartis tarp UAB „Livila“ ir AB „Exiar“, pagal kurią UAB „Livila“ įsipareigojo draudimo bendrovei sumokėti 150 000 Eur bei 57 785 rublius bylinėjimosi išlaidų, prieštarauja viešajai tvarkai.

13. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas nuosekliai formuojamoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje yra nurodęs, kad sąvoka „viešoji tvarka“ tarptautinio arbitražo doktrinoje ir praktikoje aiškinama kaip tarptautinė viešoji tvarka, apimanti fundamentalius sąžiningo proceso principus, taip pat imperatyviąsias teisės normas, įtvirtinančias pagrindinius ir visuotinai pripažintus teisės principus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. kovo 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-179/2006; 2019 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-969/2019). Dėl to ne bet koks prieštaravimas imperatyviosioms Lietuvos Respublikos teisės normoms gali būti pakankamas pagrindas atsisakyti pripažinti užsienio arbitražo sprendimą. Viešosios tvarkos pažeidimu pripažįstami atvejai, kai nustatoma, kad užsienio arbitražo sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarautų Konstitucijos įtvirtintiems pagrindiniams teisės principams ir moralės normoms, pripažįstamiems tarptautiniu mastu, taip pat kai arbitražo sprendimas ar arbitražinis susitarimas išgautas prievarta, apgaule ar grasinimu ir kt. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-443/2008).

14. Kasacinio teismo atlikta užsienio valstybių teismų praktikos, aiškinant Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b) punkte įtvirtintos viešosios tvarkos sampratą, analizė patvirtina, jog tiek Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, tiek ir užsienio teismų praktika šiuo klausimu iš esmės sutampa ir lemia itin siaurą tarptautinės viešosios tvarkos išlygos aiškinimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. birželio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-363/2014).

15. Kaip matyti iš prašomo pripažinti ir leisti vykdyti arbitražo teismo sprendimo, Arbitražo teismas bylą išsprendė patvirtindamas tarp ginčo šalių AB „Exiar“ ir UAB „Livila“ pasirašytą taikos sutartį, pagal kurią UAB „Livila“ pripažino 150 000 Eur ieškinio reikalavimus ir įsipareigojo šią sumą sumokėti pareiškėjai AB „Exiar“ tokia tvarka: 120 000 Eur – per 3 darbo dienas po Arbitražo teismo sprendimo patvirtinti taikos sutartį; 10 000 Eur – per 3 mėnesius nuo taikos sutarties 4.1 punkte nurodyto laikotarpio pabaigos; 20 000 Eur – iki 2018 m. gruodžio 31 d. Be to, UAB „Livila“ įsipareigojo sumokėti AB „Exiar“ 651 577,85 rublius išlaidų iki 2018 m. gruodžio 31 d., tuo tarpu AB „Exiar“ visiškai atsisakė visų kitų savo ieškinio reikalavimų.

16. Byloje jokių aplinkybių, kurių nebūtų žinojęs ir (arba) vertinęs arbitražo teismas, ar įrodymų, jog arbitražo teismas būtų pažeidęs fundamentalius sąžiningo proceso principus ar imperatyviąsias teisės normas, įtvirtinančias pagrindinius ir visuotinai pripažintus teisės principus, nenustatyta. Kaip matyti iš Arbitražo teismo sprendimo, Arbitražo teismas vertino, ar taikos sutartis nepažeidžia šalių ar trečiųjų šalių teisių, neprieštarauja įstatymams, ir tokių prieštaravimų nenustatė. Pats suinteresuotas asmuo neginčija taikos sutarties sudarymo fakto. Pažymėtina, kad galimybę baigti arbitražo bylą taikiu susitarimu numato ir KAĮ 47 straipsnio 1 dalis. Byloje nėra jokių duomenų, kad Arbitražo teismo patvirtinta taikos sutartis prieštarautų viešajai tvarkai, pagrindiniams teisės principams ir moralės normoms, ar kad minėta sutartis būtų išgauta prievarta, apgaule ar grasinimu.

17. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir byloje nesant jokios informacijos apie akivaizdžius viešajai tvarkai prieštaraujančius šalių ir Arbitražo teismo veiksmus, taip pat įvertinus Arbitražo teismo sprendimo turinį, tai, kad Arbitražo teismo sprendimu yra patvirtinta taikos sutartis, kurios sudarymo fakto joje nustatytomis sąlygomis UAB „Livila“ neginčija, teisėjų kolegijos nuomone, nėra pagrindo teigti, kad, pripažinus Arbitražo teismo sprendimą Lietuvos Respublikoje, atsirastų tokie teisiniai padariniai, kurie būtų nesuderinami su tarptautine viešąja tvarka. Tai, kad, UAB „Livila“ nuomone, AB „Exiar“ neturėjo teisės išmokėti draudimo išmokos, arba tai, UAB „Livila“ tikėjosi kitokių taikos sutarties pasekmių (nuostolių atlyginimo, bendradarbiavimo su RAB „Rostselmash“ atnaujinimo), nesudaro pagrindo Arbitražo teismo sprendimo, kuriuo patvirtinta AB „Exiar“ ir UAB „Livila“ pasirašyta taikos sutartis, ar pačią taikos sutartį laikyti prieštaraujančia viešajai tvarkai. Kaip minėta, užsienio arbitražo teismo sprendimo pripažinimo procedūros metu arbitražo teismo sprendimas iš esmės neperžiūrimas, jo pagrįstumas nevertinamas.

18. Suinteresuotas asmuo taip pat teigia, kad pareiškėja nepateikė teismui tinkamų užsienio arbitražo teismo sprendimui pripažinti reikalingų dokumentų vertimų į lietuvių kalbą. Teisėjų kolegija pažymi, kad pareiškėja pateikė teismui prašymą bei jo priedus surašytus tiek rusų kalba, tiek išverstus į lietuvių kalbą. Nors ant pačių vertimų nėra vertėjos parašo, tačiau pareiškėjos pateiktų dokumentų vertimai patvirtinti Rusijos Federacijos Maskvos miesto notarės, kuri paliudijo vertėjos parašo tikrumą, parašu bei

antspaudu, todėl jų patikimumu ir teisingumu teismas neturi pagrindo abejoti, tuo labiau, kad UAB „Livila“ nenurodo, kokios pareiškėjos pateiktų dokumentų teksto dalys, jos nuomone, išverstos netinkamai.

19. Kadangi nagrinėjamoje byloje nėra nustatyta Niujorko konvencijos V straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytų arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindų, taip pat konstatuota, jog Arbitražo teismo sprendimu patvirtinta taikos sutartis neprieštarauja viešajai tvarkai, teisėjų kolegija sprendžia, jog Rusijos Federacijos prekybos ir pramonės rūmų Tarptautinio komercinio arbitražo teismo 2018 m. liepos 31 d. sprendimas byloje Nr. M-199/2017, kuriuo patvirtinta UAB „Livila“ ir AB „Exiar“ pasirašyta taikos sutartis, yra pripažintinas ir leidžiama jį vykdyti Lietuvos Respublikoje.

20. Teismas pagrindžia sprendimą tik tais įrodymais ir aplinkybėmis, kurios buvo ištirtos teismo posėdyje, o teismui išėjus į sprendimų priėmimo kambarį jokie prašymai, nauji duomenys, įrodymai ir kt. negali būti teikiami bei vertinami, nes jau yra baigtas bylos nagrinėjimas iš esmės (CPK 251 straipsnis). Pažymėtina, kad 2019 m. rugsėjo 13 d., t. y. jau po bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos Lietuvos apeliaciniame teisme gauti pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 10 d. rašytiniai prieštaravimai, todėl pastarieji negali būti priimti ir grąžinami pareiškėjai (CPK 75 straipsnio 1 dalis).

Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 810 straipsnio 6 dalimi, 811[1], 813 straipsniais, Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo 51 straipsniu,

n u t a r i a :

Pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Rusijos Federacijos prekybos ir pramonės rūmų Tarptautinio komercinio arbitražo teismo 2018 m. liepos 31 d. sprendimą byloje Nr. M-199/2017, kuriuo patvirtinta pareiškėjos akcinės bendrovės „Rusijos eksporto kreditų ir investicijų draudimo agentūra“ ir suinteresuoto asmens uždarosios akcinės bendrovės „Livila“ 2018 m. liepos 10 d. taikos sutartis.

Grąžinti pareiškėjai akcinei bendrovei „Rusijos eksporto kreditų ir investicijų draudimo agentūra“ jos pateiktus 2019 m. rugsėjo 10 d. rašytinius prieštaravimus.

Ši nutartis įsiteisėja nuo jos priėmimo dienos ir per 30 dienų gali būti skundžiama kasaciniu skundu Lietuvos Aukščiausiajam Teismui.

Teisėjai Artūras Driukas

Aldona Tilindienė

Jūratė Varanauskaitė

---

Paminėta tekste:

- CPK
- CPK 809 str. Užsienio teismų (arbitražų) sprendimų pripažinimo teisinė reikšmė
- CPK 810 str. Užsienio teismų (arbitražų) sprendimų pripažinimo sąlygos
- 3K-3-323/2011
- 3K-7-179/2006
- e3K-3-182-969/2019
- 3K-3-443/2008
- 3K-3-363/2014
- CPK 251 str. Bylos nagrinėjimo iš esmės pabaiga
- CPK 75 str. Procesinių terminų praleidimo pasekmės